

عنوان مقاله:

بررسی و تبیین نظریه های برنامه ریزی مشارکتی

محل انتشار:

دوازدهمین سمپوزیوم پیشرفت های علوم و تکنولوژی کمیسیون پنجم: سرزمین پایدار، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد هادی مهدی نیا - عضو هیات علمی گروه شهرسازی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

مژده باستانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، باشگاه پژوهشگران جوان، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

فاطمه زراعتکار - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

امین افراسیابی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

مشارکت در حال حاضر، جایگاه مهمی در نظریه های شهرسازی یافته است. شهرسازی و برنامه ریزی مشارکتی رویکردی است که در کشورهای پیشرو در امر مشارکت، همپای مشارکت سیاسی و اجتماعی به پیش می رود. در این مقاله سعی شده به بررسی و تبیین نظریه های برنامه ریزی مشارکتی پرداخته شود زیرا بررسی دیدگاه نظریه پردازان مختلف گام مهمی در جهت ارتقا جایگاه و ضرورت مشارکت مردمی می باشد. مشارکت واقعی نیت اصلی، تامین حداکثر منافع مردم و جلب رضایت عموم است. در واقع مشارکت جامع زمانی اتفاق می افتد که حضور مردم و همکاری آنان در کل فرآیند، یعنی شکل گیری ایده، اجرای برنامه و محصول نهایی اتفاق افتد. به عبارتی مردم باید در مشاوره و ایده پردازی راهنمای طراحی و هم فکر برنامه ریزان باشند، به شکلی که بتوانند نیازهای خود را به برنامه ریزان انتقال دهند. در این راستا برنامه ریزان نیز باید سطح آگاهی های مردم را در مورد شناخت بهتر نیازهای خود چگونگی تحقق آنها در طرح بالا ببرند تا کیفیت مشارکت آنان را افزایش دهند. از طرفی جلب حمایت و مشارکت افراد در طرحهای شهری عامل مهمی است که دستیابی به آن میتواند تاثیر زیادی در روند انجام طرح ها داشته باشد.

کلمات کلیدی:

نظریه، برنامه ریزی، برنامه ریزی مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/712341>

